

alicubi subrepens & ad flexuram H delatus, elaterium ibi suum explicare coepit tum versus A tum versus C; indeque factum est, ut columna aquæ A H allevanda non suo solius pondere jam resistens externi viribus, sed elatere pauci illius interni adjuta, victorem ante suum jam vinceret, eoque cedere coacto aliquam sui particulam inferius per A retrò exprimeret, totâ adeò columnâ H A, ad altitudinem paulò minorem K A contractâ, & aëre in flexura H collecto ad K usque se exporrigente. Hac ipsâ verò sui exporrectione & expansione debilitatus, ad æquilibrium cum externo reducebatur, ut mixta hæc ex aqua & aëre columna H K A non haberet amplius plus ponderis quàm externi aëris solius columna, ideoque staret aquea columna A K, donec nova aëris lentè subrepentis particula ad spatium aëris expansi K H L sublata, spatium illud ampliaret, & aqueam columnam magis magisque, tametsi tardissimè, deprimeret. Similiter ex altera parte H C, cujus aquea columna priori H A a'tior ab aëre vasculo C incumbente sustentari priùs non poterat, (quippe cui non solùm aquæ hujus pondus, sed vis auxiliatrix etiam aëreæ columnæ alterius vasculo A incumbentis obnitebatur) nunc accidere contra-

M 2

rium